

חברותא הזוהר פלורנטיין – סבא דמשפטים מפגש 3

רמב"ם (1138 ספרד – 1204 מצרים): **פירוש למשנה, הקדמה לפרק חלק** (תרגום מערבית-יהודית)

וממה שצריך שנזכור בכאן והוא הראוי מכל המקומות, שעיקרי דתנו ויסודותיה שלושה עשר יסודות... והיסוד השלישי, שלילת הגשמות ממנו. וזהו כי האחד הזה אינו גוף ולא כוח בגוף. ולא ישיגוהו מאורעות הגופים כמו התנועה והמשכן, לא מצד עצמות ולא במקרה. ולכן שללו ממנו החכמים זכרונם לברכה החיבור והפרוד, ואמרו (מסכת חגיגה טו א): "אין למעלה לא ישיבה ולא עמידה, לא עֶרֶף ולא עָפוֹי". כלומר: לא פרוד והוא "עֶרֶף", ולא חיבור והוא "עָפוֹי" ... והיסוד השלישי הזה הוא מורה עליו מה שנאמר (דברים ד טו) "כִּי לֹא רְאִיתָם כָּל תְּמוּנָה". כלומר: לא השגתם אותו בכל תמונה לפי שהוא, כמו שזכרנו, אינו גוף ולא כוח בגוף.

אילן הספירות

(י)

כ ת ר

א ה י ה

(ה ')

ב י נ ה

י ה ו ה \ א ל ה י מ

(י ')

ח כ מ ה

י ה

ג ב ו ר ה

א ל ה י מ

ח ס ד

א ל

{ ו ' }

ת פ א ר ת

י ה ו ה \ ק ב " ה

ה ו ד

א ל ה י מ צ ב א ו ת

נ צ ח

י ה ו ה צ ב א ו ת

י ס ו ד

ש ד י \ א ל - ח י

(ה ')

מ ל כ ו ת

א ד נ י \ א ל ה י מ

נפש – הגדרה מילונית (האקדמיה ללשון העברית):

- (בפילוסופיה ובפסיכולוגיה) נשמה, המהות הרוחנית של האדם (כנגד : גוף)
- אדם, יצור חי, כגון 'משפחה בת שש נפשות'
- דמות במחזה וכדומה, כגון בצירוף 'הנפשות הפועלות'
- פנים הגוף, הגרון, כגון 'מילא את נפשו' – אכל לשובע
- מצבה (ספרותי)

ויקרא כ"ב, פרשת אמור

י וְכָל-זָר, לֹא-יֹאכַל קֹדֶשׁ; תּוֹשֵׁב בְּהֵן וְשָׂכִיר, לֹא-יֹאכַל קֹדֶשׁ יֵא וְכֹהֵן, כִּי-יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כֶּסֶף--הוא, יֹאכַל בּוֹ; וְיֵלִיד בֵּיתוֹ, הֵם יֹאכְלוּ בְּלֶחֶמוֹ יב וּבֵת-כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר: הוּא, בְּתֵרוּמַת הַקֹּדֶשִׁים לֹא תֹאכַל יג וּבֵת-כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֱלֻמָּנָה וּגְרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וְשָׂבָה אֶל-בֵּית אֲבִיהָ כְּנַעֲוִירָהּ, מִלֶּחֶם אֲבִיהָ תֹאכַל; וְכָל-זָר, לֹא-יֹאכַל בּוֹ.

שמות כ"א, פרשת משפטים

א וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁיִם לִפְנֵיהֶם: ב כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבִשְׁבַעַת יֵצֵא לְחֻפְשִׁי חָנָם:

ז וְכִי-יִמְכֹר אִישׁ אֶת-בְּתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כִצָּאת הָעֶבְדִּים: ח אִם-רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר-לֹא (קָרִיא: לוֹ) יַעֲדָה וְהִפְדָּה לַעַם נִכְרִי לֹא-יִמְשַׁל לַמִּכְרָה בְּבִגְדוֹ-בָּה: ט וְאִם-לִבּוֹ יִיעֲדָנָה כְּמִשְׁפֹּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה-לָּהּ: י אִם-אֶחָת יִקַּח-לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגָּרַע: יא וְאִם-שְׁלֹשׁ-אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וְיֵצֵאָה חָנָם אֵין כֶּסֶף:

זוהר, משפטים, דף צ"ו ע"ב

עוד: אֲזַהֲרָה לְאָדָם שֶׁ בִּפְסוּקִים אֵלֶּה. וְכַמָּה עֲצוֹת טוֹבוֹת נַעֲלוֹת הֵן בְּכָל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, וְכָלֵן אִמְתָּ בְּדִרְדֹּר אִמְתָּ, וְנוֹדְעוֹת לְחֻכְמִים שְׂיוֹדְעִים וְהוֹלְכִים בְּדִרְדֹּר הָאִמְתָּ. בְּשַׁעַת שֶׁבִקֵּשׁ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם, עָלָה הַרְצוֹן לִפְנֵינוּ, וְצִיר אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת הַעֲתִידוֹת לְהִתְנוּ בְּבִנֵּי אָדָם אַחֵר כֶּד, וְכָלֵן נִצְטִירוּ לִפְנֵינוּ בְּאוֹתָהּ דְּמוֹת מִמֶּשׁ שְׁעִתִּידִים לְהִיּוֹת בְּבִנֵּי אָדָם אַחֵר כֶּד, וְרָאָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

וְיֵשׁ מִהֵן שְׁעִתִּידוֹת לְהִרְעֵ אֶת דִּרְכּוֹ בְּעוֹלָם, וּבְשַׁעַת שֶׁמִּגִּיעַ זְמַנּוֹ, קוֹרָא הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹתָהּ נִשְׁמָה וְאוֹמֵר לָּהּ: לְכִי וְהַפְּנִסִי בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי לְגוֹף פְּלוֹנִי. וְהִיא מְשִׁיבָה לִפְנֵינוּ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, דִּי לִי בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׂאֵנִי יוֹשֵׁבֶת בּוֹ, וְלֹא אֵלֶּךְ לְעוֹלָם אַחֵר שֶׁיִּשְׁתַּעֲבְדוּ בִּי וְאֶהְיֶה מְלַכְלֶכֶת בִּינֵיהֶם. אוֹמֵר לָּהּ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאת, לָזֶה נִבְרָאת, לְהִיּוֹת בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁרוּאָה הַנִּשְׁמָה כֶּד, בְּעַל כָּרְחָה יוֹרְדָת וְנִכְנָסֶת לְשֵׁם.

הַתּוֹרָה שְׁנוֹתֶנָּת עֲצָה לְכָל הָעוֹלָם רוּאָה כֶּד, וּמִזְהִירָה אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם וְאוֹמֶרֶת: רְאוּ כַּמָּה חֹס הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיכֶם. מְרַגְלִית טוֹבָה שֶׁהִיָּתָה לוֹ, מְכַר לְכֶם חָנָם כֶּדִּי שֶׁתִּשְׁתַּעֲבְדוּ בָּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְכִי יִמְכֹר אִישׁ - זֶה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֶת בְּתוֹ - זֶה הַנִּשְׁמָה הַקֹּדֶשֶׁה. לְאִמָּה - לְהִיּוֹת אִמָּה מְשַׁתַּעֲבֶדֶת בִּינֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּבִקְשָׁה מִכֶּם, בְּעֵת שֶׁמִּגִּיעַ זְמַנָּה לְצִאת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, "לֹא תֵצֵא כִצָּאת הָעֶבְדִּים", לֹא תֵצֵא מִטִּנְפֹת בְּעוֹנוֹת. תֵּצֵא בֵּת חוֹרִין, בְּרָה, נְקִיָּה, כֶּדִּי שֶׁיִּשְׁמַח בָּהּ אֲדוֹנָהּ וְיִשְׁתַּבַּח בָּהּ וְיִתֵּן לָּהּ שָׂכָר טוֹב בְּצִחְיוֹתֶיהָ גֵן הָעֵדֶן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "וְהַשְׁבִּיעַ בְּצִחְיוֹתֶיהָ נֶפֶשׁוֹ". וְדַאי, כִּשְׁתַּצָּא בְּרָה, נְקִיָּה, כִּנְיָאוֹת.

אָבֵל "אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ", כִּשְׂיוֹצָאת מְלַכְלֶכֶת בְּטוֹנוֹפִי הָעוֹנוֹת וְלֹא נִרְאִית לִפְנֵינוּ כִּנְיָאוֹת - אוֹי לְאוֹתוֹ הַגּוֹף, שֶׁהוּא אוֹבֵד מְאוֹתָהּ נִשְׁמָה לְעוֹלָמִים. מִשּׁוֹם שֶׁכַּאֲשֶׁר הַנִּשְׁמוֹת עוֹלוֹת בְּרוֹת וְיוֹצְאוֹת נְקִיּוֹת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּל נִשְׁמָה וְנִשְׁמָה נִכְנָסֶת לְסִפְרָ אוֹצֵר הַמֶּלֶךְ, וְכָלֵן בְּשִׁמּוֹתֶיהָ. וְאוֹמֵר [הַכְּרוּז]: זֶה הִיא נִשְׁמָת פְּלוֹנִי עֲתִידָה תִּהְיֶה לְאוֹתוֹ הַגּוֹף שֶׁעֲזָבָה. וְאֵז כְּתוּב "לוֹ יַעֲדָה", בְּנֹא"ו.

וכשימצאת רעה בעיני אדניך, שנטמאה בעוונות ובטנוף של חטאים, אז "לא יעדה", באל"ף. ואותו הגוף יאבד ממנה, והיא לא מזדמנת אליו. פרט לאותה שבעלה התרצה [לקב"ה] ושב בתשובה [בעודה] בגוף, אז כתוב "והפדה", כמו שנאמר (איוב לג) "פדה נפשו מעבר בשחת". "והפדה" - זהו באדם שהעצה לו, שיפדה אותה וישוב בתשובה. ולשני צדדים אומר הקדוש ברוך הוא, "והפדה" בתשובה. אחר ששב בתשובה, פדה אותה מדרך הגיהנם.

"לעם נכרי לא ימשל למכרה". מי הוא עם נכרי? עלובה היא הנשמה, שכאשר יוצאת מן העולם וכן אדם מסטה דרך עמה, היא רוצה לעלות למעלה בתוך המחנות הקדושים, משום שהמחנות הקדושים עומדים באותה דרך של גן עדן, ומחנות נכריים עומדים באותה דרך של הגיהנם.

זכתה הנשמה - ואותה שמירה ופרישת הלבוש הנכבד עליה - כמה מחנות קדושים מזמנים לה להתחבר עמה ולהכניס אותה לגן עדן. לא זכתה - כמה מחנות נכריים מזמנים להכניס אותה בדרך הגיהנם. ואותם מחנות של מלאכי חבלה מזמנים לעשות בה נקמות. בא הפתוב ומוכיח, "לעם נכרי לא ימשל למכרה" - אלו מלאכי חבלה.

"בבגדו בה" - היא שמירה שהקדוש ברוך הוא עושה לה. שמירה שלא ישלט בה עם נכרי באותה "פרישה" ששומרת עליה.

ישעיהו פרק נ"ח

א קרא בגרון אל־תחשד פשוֹפֵר הָרֵם קוֹלָהּ וְהִגֵּד לַעֲמִי פִשְׁעִם וּלְבֵית יַעֲקֹב חֲטָאתָם : ב וְאוֹתֵי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכֵי יִחְפְּצוּן כִּגְוִי אֲשֶׁר־צָדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּט אֱלֹהִיו לֹא עָזַב יִשְׂרָאֵל וְנִי מִשְׁפָּטִי־צָדֵק קִרְבַּת אֱלֹהִים יִחְפְּצוּן : ג לָמָּה צִמְנִי וְלֹא רָאִיתָ עֲנִינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תִדְעֵנוּ בְּיוֹם צִמְכֶּם תִּמְצְאוּ־חֶפֶץ וְכִלְעֲצִיכֶם תִּגְגְּשׁוּ : ד הֵן לָרִיב וּמִצְחָה תִּצְוָמוּ וּלְהַכּוֹת בְּאַגְרֵף יִרְשַׁע לֹא־תִצְוָמוּ כִּי־וֹם לְהִשְׁמִיעַ בְּמָרוֹם קוֹלְכֶם : ה הִכְזָה יְהִיָּה צוֹם אֲבֹתָהּ וְיוֹם עֲנוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הִלְכִי כְּאִגְמָן רָאשׁוֹ וְשָׁם וְאַפֶּר יֵצִיעַ הִלְזָה תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לִיהֲנָה : ו הָלֹא זֶה צוֹם אֲבֹתָהּ וְפִתּוֹם חֲרָצִבוֹת לִשְׁעַת הַתָּר אֲגִדּוֹת מוֹטָה וְשִׁלַּח רְצוּצִים חֲפָשִׁים וְכִלְמוֹטָה תִּנְתַּקוּ : ז הָלֹא פָרַס לָרַעַב לַחֲמֶה וְעֲנִיִּים מְרוֹדִים תְּבִיא בֵּית כִּי־תִרְאָה עָרֵם וְכִסִּיתוּ וּמִבְּשָׂרָה לֹא תִתְעַלֶּם : ח אֲזַי יִבְקַע כִּשְׁחַר אוֹרָה וְאַרְכֻתָּה מִהֲרָה תִּצְמַח וְהִלֵּךְ לִפְנֵיהֶם צִדְקָה כְּבוֹד יְהוָה יִסְפָּד : ט אֲזַי תִּקְרָא וְיִהְיֶה יַעֲזָה תִּשְׁנָע וַיֹּאמֶר הִגְנִי אִם־תִּסִּיר מִתּוֹכָה מוֹטָה שִׁלַּח אֲצִבַּע וְדַבֵּר־אֲנִי : י וְתִפֶּק לָרַעַב נִפְשָׁה וְגִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח בַּחֲשֹׁף אוֹרָה וְאַפְלִתָּה כְּצִהָרִים : יא וְנִחַץ יְהוָה תְּמִיל וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נִפְשָׁה וְעֲצֻמְתִּיהַ יִחְלִיץ וְהִיִּיל כְּגֹן רִנָּה וְכִמוֹצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִכְזָבוּ מִיָּמֹו : יב וּבְנוּ מִמֶּה חֲרָבוֹת עוֹלָם מוֹסְרֵי דוֹר־דּוֹר תִּקְוָמָם וְקָרָא לָהֶם גִּזְרֵי פֶרֶץ מִשְׁבָּב נְתִיבוֹת לְשָׁבֶת : יג אִם־תִּשָּׁב מִשְׁבֶּת רִגְלָה עֲשׂוֹת חֲפָצֶיהָ בְּיוֹם קִדְשֵׁי וְקִרְאָתָה לְשִׁבְתָּה עֲנֵג לְקָדוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּד וְכַבֵּדְתָּ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיהָ מִמִּצְוָא חֲפָצָה וְדַבֵּר דְּבַר : יד אֲזַי תִּתְעַנֵּג עַל־יְהוָה וְהִרְפִּיתִיהַ עַל־כְּמוֹתֵי אֶרֶץ וְהִאֲכִלְתִּיהַ נְחֹלֶת יַעֲקֹב אֲבִיהָ כִּי פִי יִהְיֶה דֹבֵר :

תהילים פרק ק"ד א-ה

א בִּרְכֵי נִפְשִׁי אֶת־יְהוָה יְהִינָה אֱלֹהֵי גִדְלַת מְאֹד הוֹד וְהִדָּר לְבָשֶׁת :
 ב עֲטָה־אֹר כְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמִים כִּירִיעָה :
 ג תִּמְקַרְרָה בְּמִים עַל־יָדָיו הַשֵּׁם־עֲבִים רְכוּבוֹ מִמְּהִלָּה עַל־כִּנְפֵי־רוּחַ :
 ד עֲשֵׂה מִלְּאֲכָיו רוּחוֹת מְשֻׁרְתֵּיו אֲשֶׁ לִהְט :
 ה יִסַּד־אֶרֶץ עַל־מְכוּנֶיהָ בְּלִיתִּמּוּט עוֹלָם וָעֶד :

זוהר, משפטים, דף צ"ח ע"א

בָּכָה אוֹתוֹ סָבָא כְּמִקְדָּם, וְאָמַר לְנִפְשׁוֹ: סָבָא סָבָא, כַּמָּה נִגְעַת לְהַשִּׁיג דְּבָרִים קְדוּשִׁים אֱלוֹ, וְעַתָּה תֵּאמַר אוֹתָם בְּרַגַע אֶחָד!! אִם תֵּאמַר - שֶׁתְּחוּס עַל אוֹתָם הַדְּבָרִים וְלֹא תֵּאמַר אוֹתָם - הֲרִי כְּתוּב (משלי ג) "אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעָלְיוֹ בְּהִיּוֹת לֹאֵל יָדָךְ לַעֲשׂוֹת".

מָהוּ "אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעָלְיוֹ"? אֵלֶּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכִנְסָת יִשְׂרָאֵל הֵם כָּאן, שֶׁהָרִי בְּכָל מָקוֹם שֶׁנִּימְרִים דְּבָרֵי תוֹרָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכִנְסָת יִשְׂרָאֵל הֵם שֵׁם וּמִקְשִׁיבִים לָהֶם. וְאַז, אוֹתוֹ אֵילָן שֶׁל טוֹב וָרַע, בְּשָׁעָה שֶׁהוֹלְכִים מִשָּׁם וּמִקְשִׁיבִים לְדְבָרִים אֱלוֹ, אוֹתוֹ צַד הַטוֹב מִתְגַּבֵּר וּמִתְעַלֶּה לְמַעְלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם כִּנְסָת יִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרִים בְּאוֹתוֹ טוֹב, וְאֵלֶּה הֵם בְּעָלְיוֹ שֶׁל אוֹתוֹ טוֹב.

סָבָא סָבָא, אֵתָה אִמְרַת דְּבָרִים אֱלוֹ וְלֹא יָדַעְתָּ אִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּאן, וְאִם אֵלֶּה שְׁעוּמָדִים כָּאן וְזָכָאִים לְדְבָרִים הָאֵלֶּה. אֵל תִּירָא, סָבָא, שֶׁהָרִי הֵייתָ בְּכַמָּה קְרִבּוֹת עִם אֲנָשִׁים גִּיבּוּרִים וְלֹא גִרָתָ, וְעַכְשָׁיו אֵתָה גִּרָא!! אָמַר דְּבָרֶיךָ, שֶׁהָרִי וְדָאִי כָּאן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכִנְסָת יִשְׂרָאֵל, וְזָכָאִים הֵם אֵלֶּה שְׁכָאֵן. וְאִם לֹא כֵן, לֹא הֵייתָ פּוֹגֵשׁ אוֹתָם וְלֹא הִתְחַלַּת בְּדְבָרִים הֵלְלוּ. אָמַר דְּבָרְךָ, סָבָא, אָמַר לֹלָא פַּחַד.

פִּתַּח וְאָמַר (תהלים קד) ה' אֱלֹהֵי גִדְלָתָ מְאֹד הוּד וְהָדָר לְבָשֶׁת. ה' אֱלֹהֵי - זוֹ רֵאשִׁית הַאֲמוּנָה, עִילּוֹי הַמַּחֲשָׁבָה וְעוֹלָם הַבָּא, סוּד אֶחָד בְּלֹא פְרוּד. גִּדְלָתָ - זוֹ הִרְאשִׁית, הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן מֵאוֹתָם זְמַיִם עֲתִיקִים, צַד הַזְמִינִן. מְאֹד - זֶהוּ צַד הַשְּׁמַמָּל. הוּד וְהָדָר לְבָשֶׁת - אֱלוֹ שְׁנֵי בְּדֵי עֲרִבּוֹת.

עַד כָּאן, כִּינּוֹן שֶׁהִגִּיעַ לְתוֹךְ עֵץ הַחַיִּים, הִתְחַבֵּא וְלֹא הִתְעַלָּה לְהִיּוֹת בְּמִנְיָן מִשׁוּם אוֹתוֹ "מְאֹד". מָהוּ "מְאֹד"? הַשְּׁמַמָּל, שֶׁכָּל עֲנָפָיו לְמִטָּה וּבְכָלֵלָם עֲנָף מֵרָאשִׁי. וְלָכֵן הִתְחַבֵּא עֵץ הַחַיִּים וְלֹא רָצָה לְהִיּוֹת בְּמִנְיָן זֶה, עַד שֶׁחָזַר כְּמוֹ מִקְדָּם וְשָׁבַח בְּגוֹן אַחֵר.

וְאָמַר, "עֲטָה אֹר כְּשִׁלְמָה" - זוֹ רֵאשִׁיתוֹ שֶׁל הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן. "נוֹטָה שְׁמִי" - כָּאן נִכְלָל הַשְּׁמַמָּל, וְלֹא אָמַר מְאֹד. נִכְלָל הַשְּׁמַמָּל בְּיָמִין לְהִיּוֹת מְאִיר בְּכָלֵל שֶׁל שְׁמִי. "הַמְקָרָה בְּמִיָּם עֲלִיּוֹתָיו" - כָּאן יוֹצֵא בְּשִׁמְחָה אוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים, הִנָּהָר שֶׁיוֹצֵא מֵעֵד, וְנִשְׁרָשׁוּ בוֹ בְּמִיָּמָיו אוֹתָם שְׁנֵי בְּדֵי עֲרִבּוֹת, שֶׁהֵם גִּדְלִים בְּמִיָּמָיו. זֶהוּ שְׁכָתוּב "הַמְקָרָה בְּמִיָּם עֲלִיּוֹתָיו". מִי הֵם עֲלִיּוֹתָיו? אֱלוֹ בְּדֵי עֲרִבּוֹת.

וְזֶהוּ שְׁכָתוּב (ירמיה יז) "וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו". וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב (תהלים מז) "נִהָר פִּלְגִּיו יִשְׁמְחוּ עִיר אֱלֹהִים". מִי הֵם פִּלְגִּיו? אֱלוֹ הֵם שְׂרָשָׁיו, וְכֵךְ נִקְרָאִים. עֲלִיּוֹתָיו, שְׂרָשָׁיו, פִּלְגִּיו - כָּלֵם נִשְׁרָשׁוּ בְּאוֹתָם הַמִּיָּם שֶׁל אוֹתוֹ נָהָר.

"הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ" - זֶה מִיכָאֵל וְגִבְרִיאֵל, אֵלֶּה הֵם עֲבִים. הַמְהַלֵּךְ עַל כִּנְפֵי רוּחַ, לְתַת רְפוּאָה לְעוֹלָם, וְזֶהוּ רְפָאֵל. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה "עֲשֵׂה מִלְאָכָיו רוּחוֹת" וְגו'.

סָבָא סָבָא, אִם כָּל אֵלֶּה יָדַעְתָּ, אָמַר וְאֵל תִּירָא, אָמַר דְּבָרְךָ וְיֵאִירוּ דְּבָרֵי פִיךָ! שְׁמְחוּ הַחֲבָרִים, וְהָיוּ מִקְשִׁיבִים בְּשִׁמְחָה לְדְבָרֵי הַקְדוּשִׁים. אָמַר, אִי סָבָא, אִי סָבָא, בְּמָה הַכְּנִסְתָּ אֶת עַצְמְךָ, נִכְנִסְתָּ לִּים הַגְּדוֹל, יֵשׁ לָךְ לְשׁוּט וְלַצָּאָת מִשָּׁם.